

3. Med det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har tilsidesat hans ret til forsvar og til en effektiv domstolsbeskyttelse. Sagsøgeren har på intet tidspunkt fået detaljerede oplysninger vedrørende den »efterforskning«, der angiveligt skulle kunne begrunde hans opførelse på listen, endsi­ge »seriøse og troværdige« eller »konkrete« beviser herfor. På trods af anmodninger herom har Rådet undladt at tilvejebringe disse oplysninger.
4. Med det fjerde anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har undladt at give ham en tilstrækkelig begrundelse for hans opførelse på listen. Den modtagne begrundelse var ikke tilstrækkeligt detaljeret og præcis. Der er ikke tilvejebragt nogen nærmere oplysninger om, hvilken adfærd fra sagsøgerens side der angiveligt har gjort ham »involveret« i »lovovertrædelser«, eller hvordan en sådan påstået »deltagelse i lovovertrædelser« overhovedet er forbundet med både »underslæb med ukrainske statsmidler« og »ulovlig overførsel heraf ud af Ukraine«. Der er ikke angivet nogen detaljer vedrørende »efterforskningen«, hvilken enhed der angiveligt udførte denne, dens art, eller hvornår den angiveligt skulle være blevet indledt.
5. Med det femte anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet alvorligt har krænket hans grundlæggende ejendomsret og ret til omdømme. De restriktive foranstaltninger var ikke »fastsat ved lov«, de blev pålagt uden de behørigte garantier for, at sagsøgeren havde adgang til effektivt at tale sin sag over for Rådet, og de er ikke begrænset til en bestemt ejendom, om hvilken det påstås, at den repræsenterer uretmæssigt tilegnede statsmidler, eller i det mindste begrænset til det beløb, som påstås at være uretmæssigt tilegnet.
6. Med det sjette anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har lagt materielt forkerte faktiske omstændigheder til grund. I strid med den eneste grund for hans opførelse på listen foreligger der ingen oplysninger om eller beviser for, at sagsøgeren faktisk var genstand for en »efterforskning« i Ukraine af en sådan karakter som angivet i afgørelsen og forordningen.
7. Med det syvende anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har undladt at sikre sig, at de beviser, der ligger til grund for sagsøgerens opførelse på listen, er relevante og gyldige. Rådet tog ikke hensyn til, om Ukraines fungerende rigsadvokat i henhold til Ukraines forfatning havde kompetence til at indlede en efterforskning mod sagsøgeren, og Rådet tog ikke i betragtning, at sagsøgeren ikke faktisk var genstand for den påståede »efterforskning«.

Sag anlagt den 14. maj 2014 — Yanukovych mod Rådet

(Sag T-346/14)

(2014/C 253/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Viktor Fedorovych Yanukovych (Kiev, Ukraine) (ved T. Beazley, QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 66, s. 26), som ændret ved Rådets afgørelse 2014/216/FUSP af 14. april 2014 (EUT L 111, s. 91), og Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 (EUT L 66, s. 1) om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine, som ændret ved Rådets forordning (EU) nr. 381/2014 af 14. april 2014 (EUT L 111, s. 33), annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Unions tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort syv anbringender gældende.

1. Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet for den Europæiske Union (»Rådet«) savnede et korrekt retsgrundlag for afgørelsen og forordningen. Argumenter til støtte herfor inkluderer, (a) at betingelserne for, at Rådet kunne basere sig på artikel 29 TEU, ikke var opfyldt med hensyn til afgørelsen. Bl.a. er følgende anført: (i) Rådets udtrykkeligt angivne formål (konsolidering af retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne i Ukraine) kunne ikke faktisk påberåbes af Rådet, som dernæst angav grunde til opførelse på listen (i forbindelse med påstået underslæb med ukrainske statsmidler og ulovlig overførsel til udlandet heraf, hvilket sagsøgeren nægter), som ikke er i overensstemmelse med og ikke opfylder de angivne formål eller noget andet relevant formål i artikel 21 TEU. (ii) Afgørelsen og forordningen er i strid med andre relevante formål i artikel 21 TEU, eftersom de ikke »konsolidere[r] og styrke[r] demokrati [...] og folkerettens principper«, navnlig idet det fejlagtigt påstås og lægges til grund, at den lovligt demokratisk valgte præsident i Ukraine, sagsøgeren, er en »tidligere præsident«, hvilket er i strid med ukrainsk ret og folkeretten, og idet de støtter den såkaldte »midlertidige præsident og regering«, som ikke er blevet valgt ved lovlige, demokratiske valg, og som fra tid til anden har taget den magt, de måtte have, ved ulovlig anvendelse af magt, hvilket er i strid med retsstatsprincippet, demokratiske principper og folkeretten. (b) Betingelserne for at anvende artikel 215 TEUF som retsgrundlag var ikke opfyldt, da der ikke forelå en gyldig afgørelse på grundlag af kapitel 2 i afsnit V i EU-traktaten. (c) Der forelå ikke en tilstrækkelig forbindelse med henblik på at anvende artikel 215 TEUF som retsgrundlag over for sagsøgeren.
2. Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har begået magtfordrejning. Rådets faktiske hensigt med at vedtage afgørelsen (og derfor også forordningen) var i det væsentlige at forsøge at vinde Ukraines såkaldte »midlertidige styres« gunst, således at Ukraine ville knytte tættere forbindelser til EU (da sådanne tætte forbindelser var blevet afvist af Ukraines demokratisk valgte præsident og hans regering), og ikke de grunde, der er angivet i afgørelsen og forordningen.
3. Med det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har undladt at give en begrundelse. Den begrundelse for at opføre sagsøgeren på listen, der er angivet i afgørelsen og forordningen, er (ud over at være forkert) en standardformulering, ligesom den er uhensigtsmæssig og mangelfuld for så vidt angår den nøjagtighed, der er påkrævet.
4. Med det fjerde anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at han ikke opfyldte de kriterier, der var angivet med henblik på at opføre en person på listen på det omhandlede tidspunkt. Bl.a. har Rådet ikke tilvejebragt relevante oplysninger, men så vidt sagsøgeren ved, var han (a) ikke på dette tidspunkt blevet identificeret som ansvarlig for underslæb med ukrainske statsmidler eller den ulovlige overførsel heraf af nogen retslig eller anden relevant myndighed, og (b) var ikke på det tidspunkt en person, der var genstand for en straffesag i Ukraine med henblik på efterforskning af lovovertrædelser i forbindelse med underslæb med ukrainske statsmidler eller den ulovlig overførsel til udlandet heraf.
5. Med det femte anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har foretaget åbenbart urigtige skøn, da de lod sagsøgeren være omfattet af de anfægtede foranstaltninger. Bl.a. havde Rådet ingen beviser, og under alle omstændigheder ingen »konkrete« beviser, for, at beskyldningerne mod sagsøgeren var »materielt rigtige«, og Rådet baserede sig fejlagtigt på påstande fra det ulovlige såkaldte »midlertidige styre«, som forsøgte at tilrane sig magt, og som havde klare incitamenters for at komme med sådanne beskyldninger i en utilbørlig hensigt.
6. Med det sjette anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at hans ret til forsvar er blevet tilsidesat, og/eller at han er blevet nægtet en effektiv domstolsbeskyttelse. Bl.a. har Rådet undladt at give sagsøgeren en fuldstændig begrundelse, herunder beviserne mod ham, og Rådet har undladt at give ham præcise oplysninger og materiale, som angiveligt begrunder indefrysningen af midler, og sagsøgeren har været tvunget til at udarbejde dette sagsanlæg på uretfærdigt kort tid.
7. Med det syvende anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at hans ejendomsret i henhold til artikel 17, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder er blevet tilsidesat, idet de restriktive foranstaltninger bl.a. udgør en ubegrundet og uforholdsmæssig begrænsning af denne ret.